

National Technical University of Athens

School of Electrical and Computer Engineering

Λειτουργικά Συστήματα Υπολογιστών (Τμήμα 1)

Άσκηση 3: Συγχρονισμός

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΑΡΔΑΚΗΣ (03118883) ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗΣ (03118881) *oslaba69*

23 Μαΐου 2021

Άσκηση 1.1 : Συγχρονισμός σε υπάρχοντα κώδικα

Στην πρώτη άσκηση καλούμαστε να συγχρονίσουμε δύο νήματα τα οποία αυξάνουν και μειώνουν κατά μία μονάδα για Ν φορές το περιεχόμενο μιας μεταβλητής που έχει αρχικά τη μηδενική τιμή και την μοιράζονται και τα δύο νήματα.

Αρχικά, πριν προβούμε στον κώδικα του προγράμματος χρησιμοποιούμε το δοθέν Makefile ώστε να μεταγλωττίσουμε το πρόγραμμα και παρατηρούμε την δημιουργία δύο Object Files και δύο εκτελέσιμων (executable) αρχείων , simplesync-atomic.o, simplesync-mutex.o τα και αντίστοιχα τα simplesync-atomic, simplesync-mutex.

Για να μπορέσουμε να ερμηνεύσουμε το παραπάνω γεγονός επισκεπτόμαστε το Makefile όπου παρατηρούμε ότι κατά την πληκτρολόγηση της εντολής που θα μεταγλωττίσει το αρχείο κώδικα **C** υπεισέρχεται και μία από τις δύο εκφράσεις -DSYNC_ATOMIC, -DSYNC_MUTEX.

Τώρα επισκεπτόμαστε το αρχείο *simplesync.c* το οποίο περιλαμβάνει στην αρχή του τις παρακάτω γραμμές κώδικα.

```
#if defined(SYNC_ATOMIC) ^ defined(SYNC_MUTEX) == 0
# error You must #define exactly one of SYNC_ATOMIC or
SYNC_MUTEX.
#endif

#if defined(SYNC_ATOMIC)
# define USE_ATOMIC_OPS 1
#else
# define USE_ATOMIC_OPS 0
#endif
```

Παρατηρούμε ότι το πρόγραμμα κατά τη διαδικασία της μεταγλώττισης ελέγχει ποια από τις δύο παραμέτρους του έχει δώσει ο χρήστης ώστε να δημιουργήσεις το κατάλληλο Object File. Ελέγχει με την χρήση του XOR Bitwise Operator την περίπτωση που κάποιος χρήστης έχει πληκτρολογήσει και τις δύο παραμέτρους και εκτυπώνει ανάλογο μήνυμα σφάλματος και κατάλληλη οδηγία για το πλήθος και το είδος των απαιτούμενων ορισμάτων.

Για να μπορέσουμε να λύσουμε το πρόβλημα του συγχρονισμού των δύο διεργασιών, δηλαδή να επιτύχουμε αμοιβαίο αποκλεισμό στο κρίσιμο τμήμα του κώδικα χρησιμοποιούμε δύο διαφορετικές ιδέες τα spinlocks και τις atomic operations .

Πιο συγκεκριμένα ,για τη μεν πρώτη λύση εφαρμόζονται οι συναρτήσεις

```
int pthread_mutex_lock(pthread_mutex_t *mutex);
int pthread_mutex_unlock(pthread_mutex_t *mutex);
```

Ενώ για τη δεύτερη οι

```
type __sync_add_and_fetch (type *ptr, type value, ...);

type __sync_sub_and_fetch (type *ptr, type value, ...);
```

Οπότε ,το περιεχόμενο του Makefile και ο κώδικας του αρχείου είναι παρακάτω μαζί και με τις εξόδους στο τερματικό μας από την εκτέλεση των δύο executable αρχείων.

Περιεχόμενα Makefile

```
# Makefile
CC = gcc
# CAUTION: Always use '-pthread' when compiling POSIX threads-based
# applications, instead of linking with "-lpthread" directly.
CFLAGS = -Wall -02 -pthread
LIBS =
all: pthread-test simplesync-mutex simplesync-atomic kgarten mandel
## Pthread test
pthread-test: pthread-test.o
      $(CC) $(CFLAGS) -o pthread-test pthread-test.o $(LIBS)
pthread-test.o: pthread-test.c
      $(CC) $(CFLAGS) -c -o pthread-test.o pthread-test.c
## Simple sync (two versions)
simplesync-mutex: simplesync-mutex.o
      $(CC) $(CFLAGS) -o simplesync-mutex simplesync-mutex.o $(LIBS)
simplesync-atomic: simplesync-atomic.o
      $(CC) $(CFLAGS) -o simplesync-atomic simplesync-atomic.o $(LIBS)
simplesync-mutex.o: simplesync.c
      $(CC) $(CFLAGS) -DSYNC MUTEX -c -o simplesync-mutex.o simplesync.c
simplesync-atomic.o: simplesync.c
      $(CC) $(CFLAGS) -DSYNC ATOMIC -c -o simplesync-atomic.o simplesync.c
## Kindergarten
kgarten: kgarten.o
      $(CC) $(CFLAGS) -o kgarten kgarten.o $(LIBS)
kgarten.o: kgarten.c
      $(CC) $(CFLAGS) -c -o kgarten.o kgarten.c
## Mandel
mandel: mandel-lib.o mandel.o
      $(CC) $(CFLAGS) -o mandel mandel-lib.o mandel.o $(LIBS)
mandel-lib.o: mandel-lib.h mandel-lib.c
      $(CC) $(CFLAGS) -c -o mandel-lib.o mandel-lib.c $(LIBS)
mandel.o: mandel.c
      $(CC) $(CFLAGS) -c -o mandel.o mandel.c $(LIBS)
clean:
      rm -f *.s *.o pthread-test simplesync-{atomic, mutex} kgarten mandel
```

Αρχείο simplesync .c

```
* simplesync.c
 * A simple synchronization exercise.
 * Vangelis Koukis <vkoukis@cslab.ece.ntua.gr>
 * Operating Systems course, ECE, NTUA
 */
#include <errno.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <unistd.h>
#include <pthread.h>
 * POSIX thread functions do not return error numbers in errno,
 * but in the actual return value of the function call instead.
 * This macro helps with error reporting in this case.
 */
#define perror pthread(ret, msg) \
      do { errno = ret; perror(msg); } while (0)
#define N 10000000
^{\prime \star} Dots indicate lines where you are free to insert code at will ^{\star\prime}
/* ... */
#if defined(SYNC ATOMIC) ^ defined(SYNC MUTEX) == 0
# error You must #define exactly one of SYNC ATOMIC or SYNC MUTEX.
#endif
#if defined(SYNC ATOMIC)
# define USE ATOMIC OPS 1
# define USE ATOMIC OPS 0
#endif
pthread_mutex_t mut;
void *increase fn(void *arg)
      int i;
      volatile int *ip = arg;
      fprintf(stderr, "About to increase variable %d times\n", N);
      for (i = 0; i < N; i++) {
            if (USE ATOMIC OPS) {
                   sync add and fetch (ip, 1);
            //
                 ++(*ip);
            } else {
                  pthread mutex lock(&mut);
                   ++(*ip);
                  pthread mutex unlock(&mut);
            }
      fprintf(stderr, "Done increasing variable.\n");
      return NULL;
```

```
void *decrease_fn(void *arg)
{
      int i;
     volatile int *ip = arg;
      fprintf(stderr, "About to decrease variable %d times\n", N);
      for (i = 0; i < N; i++) {
            if (USE ATOMIC OPS) {
                   sync sub and fetch (ip, 1);
            //
                  --(*ip);
            } else {
                  pthread mutex lock(&mut);
                  --(*ip);
                  pthread mutex unlock(&mut);
            }
      fprintf(stderr, "Done decreasing variable.\n");
      return NULL;
}
int main(int argc, char *argv[])
      int val, ret, ok;
     pthread_t t1, t2;
       * Initial value
      * /
      val = 0;
     pthread mutex init(&mut, NULL);
      * Create threads
      ret = pthread create(&t1, NULL, increase fn, &val);
      if (ret) {
            perror pthread(ret, "pthread create");
            exit(1);
      ret = pthread create(&t2, NULL, decrease fn, &val);
            perror pthread(ret, "pthread create");
            exit(1);
      }
      * Wait for threads to terminate
      ret = pthread_join(t1, NULL);
      if (ret)
           perror_pthread(ret, "pthread_join");
      ret = pthread_join(t2, NULL);
      if (ret)
            perror pthread(ret, "pthread join");
       * Is everything OK?
      ok = (val == 0);
      printf("%sOK, val = %d.\n", ok ? "" : "NOT ", val);
      return ok;
}
```

Έξοδος Εκτελέσιμου simplesync-mutex

oslaba69@os-node1:~/ALL/G/sync\$./simplesync-mutex

About to increase variable 10000000 times

About to decrease variable 10000000 times

Done increasing variable.

Done decreasing variable.

OK, val = 0.

Έξοδος Εκτελέσιμου simplesync-atomic

oslaba69@os-node1:~/ALL/G/sync\$./simplesync-atomic

About to increase variable 10000000 times

About to decrease variable 10000000 times

Done decreasing variable.

Done increasing variable.

OK, val = 0.

Απάντηση Ερωτήσεων:

1.

Όταν οι υπολογισμοί γίνονται χωρίς συγχρονισμό, οι πράξεις δεν μπορούν να εκτελεσθούν παράλληλα. Αντίθετα, όταν έχουμε συγχρονισμό είτε μέσω POSIX mutexes είτε ατομικών λειτουργιών οι πράξεις περιμένουν η μία να τελειώσει η προηγούμενη. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την επιβράδυνση του προγράμματος. Αυτό επιβεβαιώνετε και από τις παρακάτω μετρήσεις πού έγιναν με τη χρήσης της εντολής time.

	ΧΩΡΙΣ ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟ	ΜΕ ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟ
atomic	real 0m0.055s user 0m0.072s sys 0m0.000s	real 0m0.269s user 0m1.004s sys 0m0.012s
mutex	real 0m0.039s user 0m0.072s sys 0m0.000s	real 0m27.360s user 0m27.264s sys 0m27.448s

2.

Οι δύο λύσεις παραπάνω επιτυγχάνουν το ίδιο αποτέλεσμα ,δηλαδή την παρουσία ενός και μοναδικού νήματος στο κρίσιμο σημείο του κώδικα όπου εκεί αλλάζει η τιμή της μεταβλητής *ip.* Ωστόσο, οι δύο υλοποιήσεις δεν χρειάζονται τον ίδιο χρόνο για την ολοκλήρωσης του προγράμματος. Ειδικότερα, όπως παρατηρήθηκε στο προηγούμενο ερώτημα που αναφέρθηκαν οι χρόνοι εκτέλεσης του κάθε εκτελέσιμο παρατηρούμε ότι ο χρόνος εκτέλεσης του προγράμματος με τη χρήση των ατομικών εντολών είναι σημαντικά μικρότερος από τον αντίστοιχο χρόνο όταν χρησιμοποιούνται τα κλειδώματα.

Το παραπάνω αποτέλεσμα είναι αναμενόμενο καθώς οι ατομικές εντολές (Atomic Operations) εκμεταλλεύονται την συνεισφορά της ΚΜΕ ,δηλαδή χρησιμοποιούνται εντολές (instructions) στο επίπεδο assembly (σύγκρισης και ανταλλαγής περιεχόμενου εντολές) πράγμα που κάνει αρκετά γρήγορα τον αποκλεισμό της πληροφορίας. Από την άλλη πλευρά, τα κλειδώματα (Locks) για να «τρέξουν» στον επεξεργαστή απαιτούν αυτόν να βρίσκεται σε Kernel Mode οπότε αυτή η συνεχόμενη αλλαγή κατάστασης του επεξεργαστή καταναλώνει ενέργεια και χρόνο για την ολοκλήρωση του προγράμματος . Κλείνοντας, κατά τη διαδικασία που ένα νήμα (Thread) βρίσκεται στην κρίσιμη περιοχή του κώδικα (Critical Section) τότε οι άλλοι επεξεργαστές (αν υπάρχουν φυσικά) αν επιθυμήσουν την προσπέλαση της ίδια περιοχής μνήμης τότε

αναγκάζονται να μεταβούν σε κατάσταση αναμονής έως ότου το νήμα αποχωρήσει από την κρίσιμη περιοχή οπότε έχουμε και καθυστέρηση των υπολοίπων ΚΜΕ.

3.

Από την εντολή παρακάτω,

gcc -Wall -O2 -pthread -DSYNC_ATOMIC -S -g simplesync.c

Παίρνουμε το αρχείο simplesync.s το οποίο περιέχει τον ενδιάμεσο κώδικα για ην υλοποίηση με χρήση ατομικών λειτουργιών.

Παρατηρούμε ότι,

Στη γραμμή που καλούμε την εντολή __sync_add_and_fetch (ip, 1) αντιστοιχεί η εντολή lock addl \$1, (%rbx).

Ενώ στην εντολή __sync_sub_and_fetch (ip, 1) αντιστοιχεί η εντολή lock subl \$1, (%rbx).

4.

Αντίστοιχη διαδικασία ακολουθούμε και για την υλοποίηση μέσω POSIX mutexes.Χρησιμοποιώντας την εντολή :

gcc -Wall -O2 -pthread -DSYNC_MUTEX -S -g simplesync.c

Παίρνουμε το αρχείο simplesync.s το οποίο περιέχει τον ενδιάμεσο κώδικα για την υλοποίηση με χρήση ατομικών λειτουργιών.

Παρατηρούμε ότι στη γραμμή που καλούμε την εντολή *pthread_mutex_lock(&mut)* αντιστοιχεί η εντολή

movl \$mut, %edi call pthread_mutex_lock

Ενώ στην εντολή

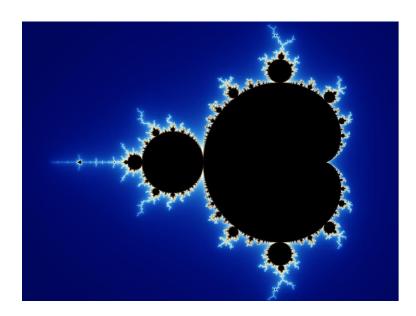
pthread_mutex_unlock(&mut)

Αντιστοιχεί η εντολή

movl %eax, 0(%rbp)

call pthread_mutex_unlock

Άσκηση 1.2 : Παράλληλος υπολογισμός του συνόλου Mandelbrot

Στην δεύτερη άσκηση καλούμαστε να συγχρονίσουμε έναν αριθμό νημάτων ώστε να επιτύχουμε την εξαγωγή της παραπάνω εικόνας στο τερματικό μας.

Προσοχή το Makefile που παρουσιάστηκε στην προηγούμενη άσκηση καλύπτει τις απαιτήσεις όλων των ασκήσεων.

Για να μπορέσουμε να επιτύχουμε το συγχρονισμό των νημάτων – Threads θα χρησιμοποιήσουμε τους σηματοφόρους (Binary Semaphores) και τις παρακάτω συναρτήσεις που μας παρέχονται από τη βιβλιοθήκη <semaphore.h>.

Πιο συγκεκριμένα τις,

```
int sem_post(sem_t *sem);
int sem_wait(sem_t *sem);
int sem_init(sem_t *sem,int pshared,usigned int value);
int sem_destroy(sem_t *sem);
```

Επομένως, ο κώδικας παρουσιάζεται παρακάτω

Κώδικας Αρχείου mandel.c

```
* mandel.c
^{\star} A program to draw the Mandelbrot Set on a 256-color xterm.
*/
#include <signal.h>
#include <errno.h>
#include <stdio.h>
#include <unistd.h>
#include <assert.h>
#include <string.h>
#include <math.h>
#include <stdlib.h>
#include <semaphore.h>
#include "mandel-lib.h"
#include <pthread.h>
#define MANDEL MAX ITERATION 100000
/********
* Compile-time parameters *
* Output at the terminal is is x chars wide by y chars long
#define perror pthread(ret,msg) \
     do { errno = ret; perror(msg); } while(0)
int y chars = 50;
int x chars = 90;
//pointer to the array of semaphores
sem t *sema;
//struct for its thread
struct pthread card{
       pthread t tid;
        int thrcnt;
       int fd;
       int turn;
};
typedef struct pthread_card * thr_ptr;
//Signal Handel for the signal SIGINT
void signal handler(int sig ){
     reset xterm color(1); //reset the color
     exit(1);//terminate the program
}
* The part of the complex plane to be drawn:
* upper left corner is (xmin, ymax), lower right corner is (xmax, ymin)
double xmin = -1.8, xmax = 1.0;
double ymin = -1.0, ymax = 1.0;
```

```
* Every character in the final output is
* xstep x ystep units wide on the complex plane.
double xstep;
double ystep;
* This function computes a line of output
* as an array of x char color values.
void compute mandel line(int line, int color val[])
       * x and y traverse the complex plane.
      double x, y;
      int n;
      int val;
      /* Find out the y value corresponding to this line */
      y = ymax - ystep * line;
      /* and iterate for all points on this line */
      for (x = xmin, n = 0; n < x_chars; x+= xstep, n++) {
            /* Compute the point's color value */
            val = mandel_iterations_at_point(x, y, MANDEL_MAX_ITERATION);
            if (val > 25\overline{5})
                  val = 255;
            /* And store it in the color val[] array */
            val = xterm color(val);
            color val[n] = val;
      }
}
* This function outputs an array of x char color values
* to a 256-color xterm.
void output mandel line(int fd, int color val[])
{
      int i;
      char point ='@';
      char newline='\n';
      for (i = 0; i < x chars; i++) {</pre>
            /* Set the current color, then output the point */
            set xterm color(fd, color val[i]);
            if (write(fd, &point, 1) != 1) {
                  perror("compute and output mandel line: write point");
                  exit(1);
            }
      }
      /* Now that the line is done, output a newline character */
      if (write(fd, &newline, 1) != 1) {
            perror("compute and output mandel line: write newline");
            exit(1);
      }
}
```

```
void * compute and output mandel line(void * p)
{
       ^{\star} A temporary array, used to hold color values for the line being drawn
      int color val[x chars];
      thr ptr ptr = (thr ptr) p; //type casting
      //take some informations from the thread struct
      int fd = ptr->fd;
      int step = ptr->thrcnt;
      int turn = ptr->turn;
      int line;
      //Let's print the image !!!
      for (line = turn; line < y chars; line += step){</pre>
        compute mandel line(line , color val);
        sem wait (&sema[(line) %step]); //wait until one thread wakes you
        //Start of Critical Seciton
        output mandel line(fd , color val); //print the your line
        //End of Critical Section
        sem post(&sema[(line +1)% step]); //wake the thread for the next line
    return NULL; //if you have printed the image then every thread
                //return from the function back to the program
}
int safe atoi(char *s, int *val)
{
      long 1;
      char *endp;
      l = strtol(s, \&endp, 10);
      if (s != endp && *endp == '\0') {
            *val = 1;
            return 0;
      } else
            return -1;
}
void *safe malloc(size t size)
      void *p;
      if ((p = malloc(size)) == NULL) {
            fprintf(stderr, "Out of memory, failed to allocate %zd bytes\n",
                  size);
            exit(1);
      }
      return p;
}
void usage(char *argv0)
{
      fprintf(stderr, "Usage: %s thread count array size\n\n"
            "Exactly one argument required:\n"
                 thread count: The number of threads to create. \n",
            argv0);
      exit(1);
}
```

```
//main function
int main(int argc, char * argv[])
{
                      //thr ---> [ struct pthread card ]
      thr ptr thr;
      int thrcnt,ret,i;
      signal(SIGINT, signal handler);
      if (argc != 2) {//check for wrong input
            usage(argv[0]);
      }
      if (safe atoi(argv[1], &thrcnt) < 0 || thrcnt <= 0) { //convert input string to integer</pre>
//by using "atoi"
            fprintf(stderr, "`%s' is not valid for `thread count'\n", argv[1]);
            exit(1);
      }
      if (thrcnt > y chars ) {//if the threads are more than the lines then compress them
            thrcnt = y chars;
        xstep = (xmax - xmin) / x chars;
        ystep = (ymax - ymin) / y chars;
//
      printf("We are going to compute Mandelbrot using %d\n",thrcnt);
      thr = safe malloc(thrcnt * sizeof(*thr)); //allocate space for the array of threads
//
      printf("Memory Allocation for threads is OK ! \n");
      sema = safe malloc(thrcnt * sizeof(*sema));//allocate space for the array of semaphores
//
      printf("Memory Allocation for semaphores is OK! \n");
      for (i = \frac{1}{1}; i < thrcnt; ++i) {//for loop that initializes all apart from the first
//semaphore
            if((sem init(&sema[i], 0, 0) == -1)){
                  fprintf(stderr, "Error with semaphores initialization");
            }
      }
      sem init(&sema[0],0,1);//semaphore of first thread is equal to one so it can be in
//critical section
        for (i = 0; i < thrcnt; i++) {//for-loop which create all the threads and fill their
//structures with informations
            thr[i].turn = i;
            thr[i].fd = 1;
            thr[i].thrcnt = thrcnt;
            ret = pthread create(&thr[i].tid, NULL, compute and output mandel line, (void *)
(thr+i));//create the thread and send it in a function (3 argument)
            if (ret<0) {</pre>
            perror pthread(ret, "pthread create");
            exit(1);
            }
      }
```

```
for (i = 0; i < thrcnt; i++) {//loop that wait every thread to finish its work
    ret = pthread_join((thr+i)->tid, NULL);

    if (ret) {
        perror_pthread(ret, "pthread_join");
        exit(1);
    }
}

for (i = 0; i < thrcnt; ++i) {//destroy every semaphore
        sem_destroy(&sema[i]);
}

reset_xterm_color(1);//reset the colors back

return 0;//leave
}</pre>
```

```
00000
               @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @ @
              @ @ @
               |@@@@@@@@@@@@@
               |@@@@@@@@@@@@@@
              @ @ @ @
               @@@@@@@@@@@@@@
               @ @ @ (
 @@@(
@@
              @ @
              @@@@
00000000000000000
              0000
              0000
               0000
0000
               @@
               @ @ @ @
               @@@@
00000
               |@@@@@@@@@@@@@
               |@@@@@@@@@@@@
               @@@@@@@@@@@@@@
              000
               @ @ @
              @ @ @ I
               00000
               00000
              00000
```

Απάντηση Ερωτήσεων:

1.

Το παραπάνω σχήμα συγχρονισμού απαιτεί την χρήση **NTHREADS** σημαφόρων (όσα και τα νήματα που συμμετέχουν στην δημιουργία της εικόνας). Πιο συγκεκριμένα, σε κάθε νήμα αντιστοιχίζεται και ένας σημαφόρος ώστε να μπορούμε να διαχειριστούμε αποτελεσματικά τον αποκλεισμό του κρίσιμου τμήματος κώδικα, δηλαδή την παραμονή ενός ή κανένα νήματος εκεί. Επομένως, η κυκλική εναλλαγή των νημάτων που εκτυπώνουν τη γραμμή υπολογίζουν γίνεται μέσω του προσωπικού τους σημαφόρων, όπου το νήμα που εκτυπώνει στέλνει σήμα (Signal) στο επόμενο νήμα που πρέπει να μεταβεί από την κατάσταση αναμονής (Wait) στο κρίσιμο τμήμα απομονώνοντας φυσικά όλα τα υπόλοιπα.

2.

Χρησιμοποιώντας την cat /poc/cpuinfo παρατηρούμε ότι οι πυρήνες του υπολογιστή που τρέξαμε είναι παραπάνω από 2 (8 μαζί με το hyperthreading) άρα επαρκούν για την παράλληλη εκτέλεση έχουμε λοιπόν τα παρακάτω αποτελέσματα:

Σειριακή εκτέλεση:

real 0m1.034s user 0m0.996s sys 0m0.012s

Παράλληλη εκτέλεση με 2 threads:

real 0m0.619s user 0m0.992s sys 0m0.020s

Όπως είναι αναμενόμενο η παράλληλη εκτέλεση είναι σημαντικά ταχύτερη από τη σειριακή.

3.

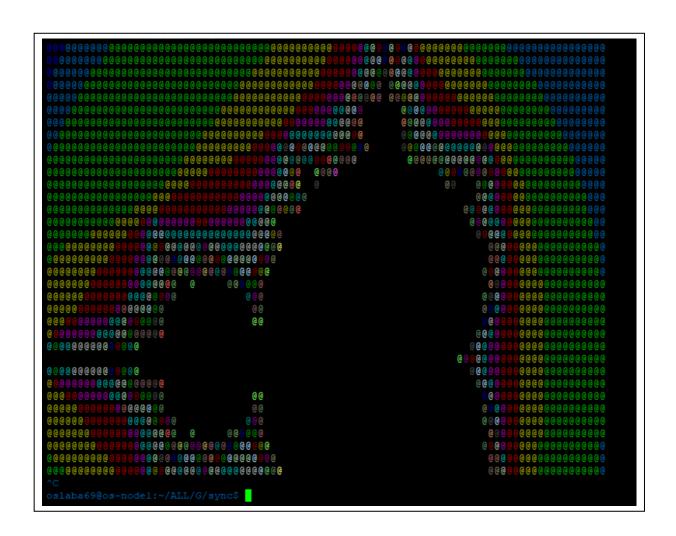
Όπως είδαμε και στο προηγούμενο ερώτημα σε πολυπύρηνο σύστημα το πρόγραμμα εμφανίζει επιτάχυνση, τουλάχιστον όσο ο αριθμός των νημάτων είναι μικρότερος από το πλήθος των πυρήνων του συστήματος. Αξίζει να σημειωθεί ότι τα νήματα όσο το δυνατόν μικρότερο κρίσιμο τμήμα γίνεται, μιας και εκτελούν όλους τους χρονοβόρους υπολογισμούς παράλληλα και αφήνοντας μόνο την εκτύπωση, μία απλή και γρήγορη διαδικασία για το κρίσιμο τμήμα. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την επιτάχυνση της εκτέλεσης του προγράμματος σε σχέση με μία υλοποίηση όπου ο υπολογισμός της σειράς γίνεται μέσα στο κρίσιμο τμήμα. Μία τέτοια υλοποίηση δεν θα παρουσίαζε πρακτικά καθόλου επιτάχυνση μιας και αφού το κάθε νήμα

περιμένει την εκτέλεση του προηγούμενου για να αρχίσει τον υπολογισμό, έχουμε πρακτικά σειριακό υπολογισμό.

4.

Στην περίπτωση κατά την οποία το πρόγραμμα εκτελείται αν πατήσουμε Ctrl-C (SIGINT) τότε αποστέλλεται το σήμα τερματισμού στο πρόγραμμα και τερματίζεται η λειτουργία του . Αυτό βέβαια προξενεί το πρόβλημα της διατήρησης του χρώματος του χαρακτήρα που εκτυπωνόταν τη στιγμή που έγινε η διακοπή και στους μελλοντικούς .

Δηλαδή έχουμε το παρακάτω αποτέλεσμα,

Για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε το παραπάνω πρόβλημα θα κάνουμε χρήση της κλήσης συστήματος

```
sighandler t signal (int signum, sighandler t handler);
```

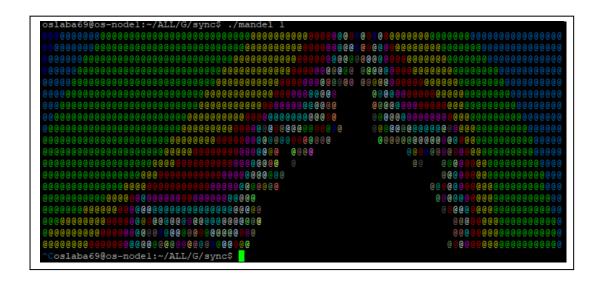
Όπου το σήμα που θέλουμε να ασχοληθούμε είναι το SIGINT και για όταν αποστέλλεται το συγκεκριμένο δημιουργήσαμε έναν Signal Handler ο οποίος θα επαναφέρει το χρώμα του τερματικού στην αρχική μορφή και κατόπιν θα τερματίζει το πρόγραμμα.

Ειδικότερα, οι μόνες αλλαγές που έγιναν στον παραπάνω κώδικα επισημαίνονται στο παρακάτω πλαίσιο.

```
//Signal Handel for the signal SIGINT (Ctrl + C)
void signal_handler(int sig ) {
    reset_xterm_color(1); //reset the color
    exit(1); //terminate the program
}

int main(int argc, char * argv[])
{
    //Other Code
    signal(SIGINT, signal_handler);
    //Other Code
}
```

Επομένως, μετά τις αλλαγές ξανατρέχοντας το πρόγραμμα παίρνουμε το παρακάτω (ζητούμενο) αποτέλεσμα.

Άσκηση 2.1 : Επίλυση προβλήματος συγχρονισμού

Στην άσκηση αυτή καλούμαστε να υλοποιήσουμε το σχήμα συγχρονισμού ενός νηπιαγωγείου. Πιο συγκεκριμένα πρέπει η αναλογία παιδιών – δασκάλων να μην υπερβαίνει ένα όριο, διότι εάν τα παιδιά που βρίσκονται στο νηπιαγωγείο είναι περισσότερα από όσα αντιστοιχούν σε κάθε δάσκαλο, υπάρχει περίπτωση να πάθει σοβαρή ζημιά κάποιο παιδί.

Έτσι πρέπει να μην επιτρέπετε η είσοδος στο νηπιαγωγείο σε παραπάνω παιδιά από ότι ο αριθμός των δασκάλων επί την δοσμένη αναλογία, αλλά ούτε και να επιτρέπεται η έξοδος από το νηπιαγωγείο αν μετά την έξοδο του δασκάλου η αναλογία παιδιών – δασκάλων δεν είναι σωστή. Έτσι πρέπει διαρκώς να ισχύει:

$#\Pi \alpha \iota \delta \iota \dot{\omega} \nu \leq #\Delta \alpha \sigma \kappa \dot{\alpha} \lambda \omega \nu * A \nu \alpha \lambda o \gamma \dot{\alpha}$

Προγραμματιστικά αυτό υλοποιείται με τη χρήση νημάτων όπου κάθε νήμα αντιστοιχεί είτε σε ένα παιδί είτε σε ένα δάσκαλο, ενός struct που διαχειρίζεται την ολική κατάσταση του νηπιαγωγείου καθώς και μία σειρά από βοηθητικές συναρτήσεις (π.χ. verify(), bad_things()). Ο συγχρονισμός επιτυγχάνετε με την χρήση mutexes, καθώς και μίας conditional variable που επιτρέπει η απαγορεύει την είσοδο και την έξοδο των παιδιών και των δασκάλων αντίστοιχα, ανάλογα με την κατάσταση του νηπιαγωγείου.

Ο συνολικός κώδικας φαίνεται παρακάτω:

Κώδικας Αρχείου kgarten.c

```
* kgarten.c
 * A kindergarten simulator.
  Bad things happen if teachers and children
  are not synchronized properly.
* Author:
* Vangelis Koukis <vkoukis@cslab.ece.ntua.gr>
* Additional Authors:
* Stefanos Gerangelos <sgerag@cslab.ece.ntua.gr>
 * Anastassios Nanos <ananos@cslab.ece.ntua.gr>
 * Operating Systems course, ECE, NTUA
*/
#include <time.h>
#include <errno.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <unistd.h>
#include <pthread.h>
#include <semaphore.h>
* POSIX thread functions do not return error numbers in errno,
* but in the actual return value of the function call instead.
* This macro helps with error reporting in this case.
#define perror pthread(ret, msg) \
      do { errno = ret; perror(msg); } while (0)
/* A virtual kindergarten */
struct kgarten struct {
       * Here you may define any mutexes / condition variables / other variables
       * you may need.
      pthread cond t cond;//condition variable
      ^{\star} You may NOT modify anything in the structure below this
       * point.
      int vt;
      int vc;
      int ratio;
      pthread_mutex_t mutex;
};
```

```
* A (distinct) instance of this structure
 * is passed to each thread
struct thread info struct {
     pthread t tid; /* POSIX thread id, as returned by the library */
      struct kgarten struct *kg;
      int is child; /* Nonzero if this thread simulates children, zero otherwise */
                     /* Application-defined thread id */
      int thrid;
      int thrcnt;
      unsigned int rseed;
};
int safe atoi(char *s, int *val)
      long 1;
      char *endp;
      l = strtol(s, \&endp, 10);
      if (s != endp && *endp == '\0') {
            *val = 1;
            return 0;
      } else
            return -1;
}
void *safe malloc(size t size)
      void *p;
      if ((p = malloc(size)) == NULL) {
            fprintf(stderr, "Out of memory, failed to allocate %zd bytes\n",
                  size);
            exit(1);
      }
      return p;
}
void usage(char *argv0)
      fprintf(stderr, "Usage: %s thread count child threads c t ratio\n\n"
            "Exactly two argument required:\n"
                 thread_count: Total number of threads to create.\n"
                 child threads: The number of threads simulating children.\n"
                 c t ratio: The allowed ratio of children to teachers. \n\n",
            argv0);
      exit(1);
}
```

```
void bad thing(int thrid, int children, int teachers)
{
      int thing, sex;
      int namecnt, nameidx;
      char *name, *p;
      char buf[1024];
      char *things[] = {
            "Little %s put %s finger in the wall outlet and got electrocuted!",
            "Little %s fell off the slide and broke %s head!",
            "Little %s was playing with matches and lit %s hair on fire!",
            "Little %s drank a bottle of acid with %s lunch!",
            "Little %s caught %s hand in the paper shredder!",
            "Little %s wrestled with a stray dog and it bit %s finger off!"
      char *boys[] = {
            "George", "John", "Nick", "Jim", "Constantine",
            "Chris", "Peter", "Paul", "Steve", "Billy", "Mike",
            "Vangelis", "Antony"
      };
      char *girls[] = {
            "Maria", "Irene", "Christina", "Helena", "Georgia", "Olga",
            "Sophie", "Joanna", "Zoe", "Catherine", "Marina", "Stella",
            "Vicky", "Jenny"
      };
      thing = rand() % 4;
      sex = rand() % 2;
      namecnt = sex ? sizeof(boys)/sizeof(boys[0]) : sizeof(girls)/sizeof(girls[0]);
      nameidx = rand() % namecnt;
      name = sex ? boys[nameidx] : girls[nameidx];
      p = buf;
      p += sprintf(p, "*** Thread %d: Oh no! ", thrid);
      p += sprintf(p, things[thing], name, sex ? "his" : "her");
      p += sprintf(p, "\n^** Why were there only %d teachers for %d children?!\n^*,
            teachers, children);
      /* Output everything in a single atomic call */
      printf("%s", buf);
}
void child enter(struct thread info struct *thr)
            if (!thr->is child) {
            fprintf(stderr, "Internal error: %s called for a Teacher thread.\n",
                    _func );
            exit(1);
      }
      fprintf(stderr, "THREAD %d: CHILD ENTER\n", thr->thrid);
      pthread_mutex_lock(&thr->kg->mutex);
      //critical section
      int r = thr->kg->ratio;
      while (thr->kg->vt*r < (thr->kg->vc+1)){//Teachers * ratio < Children</pre>
                  pthread cond wait(&thr->kg->cond,&thr->kg->mutex);
            }
      ++(thr->kg->vc);
      //end of critical section
      pthread mutex unlock(&thr->kg->mutex);
}
```

```
void child exit(struct thread info struct *thr)
{
      if (!thr->is child) {
            fprintf(stderr, "Internal error: %s called for a Teacher thread.\n",
                    func );
            exit(1);
      fprintf(stderr, "THREAD %d: CHILD EXIT\n", thr->thrid);
            pthread_mutex lock(&thr->kg->mutex);
      //critical section
      -- (thr->kg->vc);
      pthread cond broadcast(& thr->kg->cond);
      //end of critical section
      pthread mutex unlock(&thr->kg->mutex);
void teacher enter(struct thread info struct *thr)
      if (thr->is child) {
            fprintf(stderr, "Internal error: %s called for a Child thread.\n",
                    func );
            exit(1);
      }
      fprintf(stderr, "THREAD %d: TEACHER ENTER\n", thr->thrid);
      pthread_mutex_lock(&thr->kg->mutex);
      //critical section
      ++(thr->kg->vt);
      pthread cond broadcast(& thr->kg->cond);
      //emd of critical section
      pthread_mutex_unlock(&thr->kg->mutex);
}
void teacher exit(struct thread info struct *thr)
      if (thr->is child) {
            fprintf(stderr, "Internal error: %s called for a Child thread.\n",
                   func );
            exit(1);
      }
      fprintf(stderr, "THREAD %d: TEACHER EXIT\n", thr->thrid);
      pthread mutex lock(&thr->kg->mutex);
      //critical section
      int r = thr->kg->ratio;
      while (thr->kg->vc > (thr->kg->vt -1) * r ){
            pthread cond wait(&thr->kg->cond,&thr->kg->mutex);
      }
      -- (thr->kg->vt);
      //end if critical section
      pthread mutex unlock(&thr->kg->mutex);
}
```

```
* Verify the state of the kindergarten.
void verify(struct thread info struct *thr)
        struct kgarten struct *kg = thr->kg;
        int t, c, r;
        c = kg - vc;
        t = kg->vt;
        r = kg->ratio;
        fprintf(stderr, "
                                    Thread %d: Teachers: %d, Children: %d\n",
                thr->thrid, t, c);
        if (c > t * r) {
                bad thing(thr->thrid, c, t);
                exit(1);
        }
}
 * A single thread.
 * It simulates either a teacher, or a child.
* /
void *thread start fn(void *arg)
{
      /* We know arg points to an instance of thread info struct */
      struct thread info struct *thr = arg;
      char *nstr;
      fprintf(stderr, "Thread %d of %d. START.\n", thr->thrid, thr->thrcnt);
      nstr = thr->is child ? "Child" : "Teacher";
      for (;;) {
            fprintf(stderr, "Thread %d [%s]: Entering.\n", thr->thrid, nstr);
            if (thr->is child)
                  child enter(thr);
            else
                  teacher enter(thr);
            fprintf(stderr, "Thread %d [%s]: Entered.\n", thr->thrid, nstr);
             * We're inside the critical section,
             * just sleep for a while.
            /* usleep(rand r(&thr->rseed) % 1000000 / (thr->is child ? 10000 : 1)); */
            pthread mutex lock(&thr->kg->mutex);
            verify(thr);
            pthread mutex unlock(&thr->kg->mutex);
            usleep(rand r(&thr->rseed) % 1000000);
            fprintf(stderr, "Thread %d [%s]: Exiting.\n", thr->thrid, nstr);
            /* CRITICAL SECTION END */
            if (thr->is child)
                  child exit(thr);
            else
                  teacher exit(thr);
```

```
fprintf(stderr, "Thread %d [%s]: Exited.\n", thr->thrid, nstr);
            /* Sleep for a while before re-entering */
            /* usleep(rand r(&thr->rseed) % 100000 * (thr->is child ? 100 : 1)); */
            usleep(rand r(&thr->rseed) % 100000);
            pthread mutex lock(&thr->kg->mutex);
            verify(thr);
            pthread mutex_unlock(&thr->kg->mutex);
      }
      fprintf(stderr, "Thread %d of %d. END.\n", thr->thrid, thr->thrcnt);
      return NULL;
}
int main(int argc, char *argv[])
{
      int i, ret, thrcnt, chldcnt, ratio;
      struct thread info struct *thr;
      struct kgarten struct *kg;
       * Parse the command line
       */
      if (argc != 4)
            usage(argv[0]);
      if (safe_atoi(argv[1], &thrcnt) < 0 || thrcnt <= 0) {</pre>
            fprintf(stderr, "`%s' is not valid for `thread count'\n", argv[1]);
            exit(1);
      if (safe atoi(argv[2], &chldcnt) < 0 || chldcnt < 0 || chldcnt > thrcnt) {
            fprintf(stderr, "`%s' is not valid for `child threads'\n", argv[2]);
            exit(1);
      if (safe_atoi(argv[3], &ratio) < 0 || ratio < 1) {</pre>
            fprintf(stderr, "`%s' is not valid for `c t ratio'\n", argv[3]);
            exit(1);
      }
       * Initialize kindergarten and random number generator
      srand(time(NULL));
      kq = safe malloc(sizeof(*kq));
      kq \rightarrow vt = kq \rightarrow vc = 0;
      kg->ratio = ratio;
      ret = pthread mutex init(&kg->mutex, NULL);
      if (ret) {
            perror pthread(ret, "pthread mutex init");
            exit(1);
      }
      thr = safe malloc(thrcnt * sizeof(*thr));
```

```
for (i = 0; i < thrcnt; i++) {</pre>
            /* Initialize per-thread structure */
            thr[i].kg = kg;
            thr[i].thrid = i;
            thr[i].thrcnt = thrcnt;
            thr[i].is_child = (i < chldcnt);</pre>
            thr[i].rseed = rand();
            /* Spawn new thread */
            ret = pthread_create(&thr[i].tid, NULL, thread_start_fn, &thr[i]);
            if (ret) {
                  perror pthread(ret, "pthread create");
                  exit(1);
            }
      }
       * Wait for all threads to terminate
       */
      for (i = 0; i < thrcnt; i++) {</pre>
            ret = pthread_join(thr[i].tid, NULL);
            if (ret) {
                  perror_pthread(ret, "pthread_join");
                  exit(1);
            }
      }
      printf("OK.\n");
      return 0;
}
```

```
oslaba69@os-node1:~/ALL/C/Ex3/sync$ ./kgarten 10 7 3
Thread 0 of 10. START.
Thread 0 [Child]: Entering.
THREAD 0: CHILD ENTER
Thread 2 of 10. START.
Thread 2 [Child]: Entering.
THREAD 2: CHILD ENTER
Thread 1 of 10. START.
Thread 1 [Child]: Entering.
THREAD 1: CHILD ENTER
Thread 4 of 10. START.
Thread 4 [Child]: Entering.
THREAD 4: CHILD ENTER
Thread 5 of 10. START.
Thread 3 of 10. START.
Thread 3 [Child]: Entering.
THREAD 3: CHILD ENTER
Thread 5 [Child]: Entering.
Thread 6 of 10. START.
Thread 7 of 10. START.
Thread 7 [Teacher]: Entering.
THREAD 7: TEACHER ENTER
Thread 6 [Child]: Entering.
Thread 0 [Child]: Entered.
Thread 2 [Child]: Entered.
Thread 8 of 10. START.
THREAD 6: CHILD ENTER
Thread 7 [Teacher]: Entered.
Thread 9 of 10. START.
Thread 9 [Teacher]: Entering.
THREAD 9: TEACHER ENTER
Thread 8 [Teacher]: Entering.
THREAD 8: TEACHER ENTER
THREAD 5: CHILD ENTER
            Thread 0: Teachers: 1, Children: 2
Thread 4 [Child]: Entered.
            Thread 4: Teachers: 1, Children: 3
            Thread 2: Teachers: 1, Children: 3
            Thread 7: Teachers: 1, Children: 3
Thread 9 [Teacher]: Entered.
```

1.

Στην υλοποίησή μας χρησιμοποιήσαμε μία μεταβλητή κατάστασης. Για τον λόγο αυτό, όταν κάποιος δάσκαλος επιχειρεί να φύγει από το νηπιαγωγείο υπάρχει στο διάστημα αυτό περίπτωση, εάν φυσικά υπάρχουν επαρκείς θέσεις, να εισέλθουν παιδιά στο νηπιαγωγείο. Δηλαδή εάν σε μία στιγμή δίνατε να βγει από το νηπιαγωγείο δάσκαλος και να μπει στο νηπιαγωγείο παιδί είναι τυχαίο το πιο από τα δύο θα συμβεί. Παρόλα αυτά, όποιο νήμα ξυπνήσει και μπει στο κρίσιμο σημείο θα κλειδώσει το mutex, οπότε δεν υπάρχει περίπτωση να εκτελεσθούν και τα δύο αιτήματα. Έτσι επιβεβαιώνετε ότι δεν γίνετε να βρεθεί το νηπιαγωγείο σε επικίνδυνη κατάσταση.

2.

Στον κώδικα μας υπάρχουν race conditions τα οποία όμως επιλύονται με αποτέλεσμα να μην αποτελούν κίνδυνο σφάλματος.

Ποιο συγκεκριμένα,

Κατά την κλήση της verify καθώς και κατά τον έλεγχο στην είσοδο και στην έξοδο των νημάτων, υπάρχει περίπτωση να γίνει αλλαγή στις μεταβλητές την ώρα πού υπολογίζετε η ορθότητα της κατάστασης του νηπιαγωγείου. Όμως η χρήση του mutex δεν επιτρέπει σε κανένα άλλο νήμα να μεταβάλει τις τιμές όσο η συνάρτηση υπολογίζει το αποτέλεσμα.

Άλλη μία race condition υπάρχει στη περίπτωση που ένα παιδί εισέρχεται και ένας δάσκαλος εξέρχεται από το νηπιαγωγείο. Παρόλα αυτά το γεγονός ότι έχουμε κοινή conditional variable για τους δασκάλους και τα παιδία διασφαλίζει ότι εάν βρίσκονται σε κατάσταση pthread_cond_wait ένας δάσκαλος και ένα παιδί δεν υπάρχει περίπτωση να ξυπνήσουν και τα δύο νήματα. Έτσι αποφεύγεται το race condition. Επίσης χάρη στο while loop που περιβάλει την pthread_cond_wait είναι βέβαιο πως ακόμα και αν ξυπνήσει από την wait κάποιο νήμα που βρισκόταν σε αναμονή, θα επανεξετάσει τις συνθήκες πριν συνεχίσει την εκτέλεση του κρίσιμου σημείου του.

Προαιρετικές Ερωτήσεις:

1.

Παρακάτω παρουσιάζεται σε C η υλοποίηση των σημαφόρων με τη χρήση παρακολουθητών.

```
struct Semaphore {
    int counter;
   Queue<Process PID> q;
    int P(Semaphore s){
     s.value--;
     if(s.value < 0){</pre>
       q.push(process_pid);
       Block();
     else
       return;
    int V(Semaphore s){
     s.value++;
     if(s.value <= 0){
      process pid = q.pop();
      Wake Up (process pid);
    }
    else
        return;
};
```

2.

Παρατηρούμε ότι παρόλο που κάθε νήμα τρέχει την rand() η οποία είναι φτιαγμένη για την παραγωγή τυχαίων αριθμών, το αποτέλεσμα της σε κάθε νήμα είναι ίδιο. Αυτό συμβαίνει διότι η rand() παράγει πραγματικά τυχαίους αριθμούς, πράγμα αδύνατο σε ένα ντετερμινιστικό σύστημα όπως ο υπολογιστής, αλλά ένα ψευδοτυχαίο αριθμό σε κάθε κλίση της με τη χρήση κάποιας βοηθητικής συνάρτησης. Μάλιστα αν δε συνοδεύεται από την srand() το αποτέλεσμα της είναι ίδιο σε κάθε εκτέλεση του προγράμματος. Αυτό πού κάνει η srand() είναι να δίνει ένα όρισμα στην βοηθητική συνάρτηση της rand() με αποτέλεσμα είτε να παράγει συγκεκριμένους αριθμούς αν το όρισμα είναι σταθερό (πχ για την χρήση ίδιων τυχαίων αριθμών σε πολλά προγράμματα ή μεταξύ των μεταγλωττίσεων) ή αν το όρισμα αυτό είναι κάτι τυχαίο (όπως η χρονική στιγμή που γίνετε η κλήση της srand) να προσδίδει περισσότερη τυχαιότητα στη συνάρτηση. Όμως στη συγκεκριμένη περίπτωση, επειδή η εκτέλεση της srand γίνετε στον κορμό του προγράμματος κάθε νήμα έχει το ίδιο όρισμα άρα οι τυχαίοι αριθμοί που παράγει θα είναι οι ίδιοι.